

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVI.

НЕДЕЉА 1. НОВЕМБРА 1898.

Број 37.

ИЗЛАЗЕ НЕДЕЉНО ЈЕДАН-ПУТ

ПРЕПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПУТНИЦОМ НА ОПШТИНСКИ СУД
А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИКА.

ЦЕНА:

За Србију на годину 6 динара
на пола године 3 „
За стране земље на годину 9 „

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ.

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ.

УГОВОР

ЗАКЉУЧЕН ИЗМЕЂУ

ОПШТИНЕ ГРАДА БЕОГРАДА

И

СРПСКОГ АКЦИОНАРСКОГ ДРУШТВА
ЗА КЛАЊЕ И ПРЕРАДУ СТОКЕ

(Ради краткоће, у овом уговору биће свуд стављено место: „Општина града Београда“ само реч „Општина“ а место: „Српско акционарско друштво за клање и прераду стокe“ само реч „Друштво“).

ПРЕДМЕТ УГОВОРА:

ГРАЂЕЊЕ ОПШТИНСКИХ КЛАНИЦА

И

КЛАЊЕ СТОКЕ ПОТРЕБНЕ ЗА ВАРОШ БЕОГРАД

Уговор је закључен између доле потписаних:

1-во Господина Председника општине београдске, у име и за рачун исте општине на основу овлашћења и решења одбора општинског од 17 Септембра 1898 АБр. 5745 којим се усваја овај уговор с једне, и

2-го Српског акционарског друштва за клање и прераду стокe, које заступа Председник и Управник, на што су решењем управног одбора од 11 Јула ове године, овлашћени, с друге стране.

Уговор гласи:

ОДЕЉАК А.

Друштво се обвезује:

1-во Да подигне заједничку модерну кланицу за клање, шурење и уређивање свиња; и хлађење и одржавање у добром стању свеколиког свежег меса: свињског, говеђег и од ситне стокe а по плановима, који су саставни део овог уговора.

Кланица ова биће скопчана са машинском зградом, у којој ће бити смештене машине, које ће друштво набавити по приложеном уговору у овереном препису који је саставни део овог уговора, и находиће се у непосредној близини општинске кланице за клање крупне и ситне стокe.

Машине биће увек потпуно спремне да врше послове побројане у првој алинеји овог члана а поглавито машине ће:

1-во У свако доба имати да дају довољно воде потребне за подмирење свију општинских послова;

2-го Осветљавати све просторије и општинске и друштвене електричном светлошћу;

3-ће Довољно грејати потребну воду за шурење свиња, прање и испирање заклане

стокe, прање свију локала у цели одржавања добре чистоће. За одржавање добре чистоће у свима кланицама и просторијама о свом трошку одговорно је друштво.

II-го Да по плановима и предрачунима које општински одбор усвоји и одобри, сагради за општинску потребу особену кланицу за клање крупне и ситне стокe, али тако, да се ова кланица, што је више могуће приближи главној згради и да се тако постави, да се по потреби може повећати, и да остане резервисано место подесно за кланицу, за клање ситне стокe, која ће се подићи на терет општине онда, кад се зато јави потреба услед клања већег броја крупне и ситне стокe.

Ова кланица за клање крупне и ситне стокe мора бити снабдевена с потребним прибором за клање, са водоводом и каналима за одвођење прљаве воде, крви и нечистоће.

III-ће Да по плановима и предрачунима које општински одбор усвоји и одобри, подигне за општинску потребу стаје за крупну и ситну стоку; особену стају за болесну односно сумњиву стоку (за 6 грла крупне стокe) са одељењем кланичним за клање сумњиве стокe (1—2 места).

КРАЉ СТЕФАН ДРАГУТИН

ИСТОРИСКА РАСПРАВА

Мото: „... Nam divitiarum et formae gloria fluxa atque fragilis est; virtus clara aeternaque habetur“....
Salust. Coni. Cat. cap. I.
..... „Драгутинова је влада била без живота и свежине“....
Пет. Ковач. и Јован стр. 102.

НАПИСАЛИ

К. Н. КОСТИЋ И Ф. АР. СТАНОЈЕВИЋ

(Рад награђен са 400 динара, првом видовданском наградом од 15 Јунија 1897. г.)

(НАСТАВАК)

Мало је споменика, који знају о каквим погодбама између мађарског краља и Уроша I. И они, што знају о неким погодбама, пружају само наговештаје, на основу којих је тешко реконструисати у детаљима тај „брачни уговор“ (да тако назовемо скуп тих погодаба!). Летописи, готово сви, о томе ништа не знају. Од краћих летописа, који пружају лаконичне исказе, који, већином, имају вредности за хронографију српске историје, не могу се ни ишчекивати какви детаљи. Једино, пак, што Данило, Трношац и Бранковић знају о погодбама и ми ћемо најпре изложити и размотрити, а за тим оценити њихове исказе.

Архијепископ Данило, који би у овој ствари својим прецизним исказима био од велике користи, у својим исказима не показује потпуну доследност. На име: На једном месту вели он, да је краљ Урош дао свечано обећање не само сину своме Драгутину, него и пријатељу мађарскоме краљу, да ће сина свога Драгутина учинити самосталним („самодржавним“) краљем целе Српске Државе још за животова свога. На другом, пак, месту вели Данило, да је Урош обећао Драгутину, да ће му уступити или престо или пак један део државе своје, у којем би он самостално владао. Оно, што је у овим, свакако непотпуним, Даниловим исказима најзнатније и карактеристично, јесте то, што Данило, доста јасно, износи, да је ово обећање дао Урош сâм и да је ту погодбу сâм створио, ако би мађарски краљ дао „кћер“ своју за његова сина Драгутина.¹⁾

Трношац, пак, износи, да је мађарски краљ дао свој пристанак само под погодбом, да после свршене женидбе краљ Урош уступи престо своме сину Драгутину а његову зету; и да Урош после тога није остао веран своме обећању.²⁾

¹⁾ Дан. Жив. стр. 13—15. — Ив. Павл. Жит. стр. 167—170. — Овде Данило као да под именом мађарскога краља разуме Стевана V.

²⁾ Гласн. V стр. 50.

Исто тако и Бранковић вели, да је Урош дао обећање сину своме, да ће му још за живота уступити престо.¹⁾

Само, пак, питање о Урошеву обећању као да није потпуно решено у нашој модерној историографији. Неки су наши историчари констатовали непоузданост Данилових, Трношчевих и Бранковићевих исказа, а неки су, пак, те њихове исказе потпуно примили. Ну, како треба примити исказе Данилове, Трношчеве и Бранковићеве; да ли треба приступити једним или другим историчарима, — ми ћемо имати прилике да се још једном вратимо на исту ствар, специјално на Урошево обећање. Сада је, пак, нама потребно, да размотримо и промислимо о обавезама, које је, по том „брачном уговору“, имао подносити мађарски краљ.

Знатно је, што Трношац износи да су Маџари према „брачном уговору“ имали да врате Србији неке земље и да су их одмах вратили, још пре Драгутинове буне. Ми ћемо, такође, имати прилике, да се још једном вратимо на овај Трношчев исказ, али је овде за нас од важности, што Трношац верује у неке обавезе мађарског краља. И ми, поред скептицизма када и-

¹⁾ Гласн. 53 стр. 56.

IV-то Да по плановима и предрачунима које општински одбор усвоји и одобри подигне за општинску потребу:

- 1, Кутелај — зграду за чишћење, испирање, прање дроба и осталих одпадака, која мора имати довољно вруће и ладне воде;
- 2, Једну шупу за смештај касапских кола и коња;
- 3, Бубриште;
- 4, Да ладњачу намењену за општинску потребу подели на одељења за касапе.

ОДЕЉАК Б.

Друштво се обвезује:

I-во Да о свом трошку и са својим људима, који морају бити потпуно вешти, коље све свиње и сву крупну и ситну стоку, потребну за Београд за време од 20 двадесет година. Оно ће бити дужно да у згради за чишћење дробова и одпадака спроведе довољно вруће и ладне воде и паре, да зграду греје и осветљава. Сточне дробове и одпадке чистиће о свом трошку или сопственик заклане стоке, или закупац цубока, што ће општина регулисати.

Сву стоку пре клања, и све месо прегледа општ. лекар, кога општина плаћа.

II-го Друштво се обвезује да за време трајања овог уговора одржава и заједничку и општинску кланицу с машинеријама и све остале заједничке и општинске стаје у добром стању, и да општини после 50 година преда све општинске зграде, земљиште, машинерију и остали прибор у употребљивом стању, као и земљиште што је општина дала друштву на уживање решењем одбора од 11/VI 96. АБр. 5512.

Друштво је дужно да све заједничке и општинске зграде осигура против пожара код кога домаћег завода за осигурање.

Заједничку кланицу — свињску и остале заједничке грађевине и земљиште примиће после 50 педесет год. или општина или Друштво, по процени одговарајућег дела, по средством вештака.

III-ће Друштво ће о свом трошку водити администрацију и сносити све трошкове за особље административно, клачко,

машинско и све остало, сем марвеног лекара, као што ће сносити и све трошкове за гориво, зејтин и сав остали материјал за машинерије потребан при раду.

IV-то Општина има право службености само за своју потребу на кеју и путевима за терање стоке у општинске кланице, стаје и оборе.

ОДЕЉАК В.

Општина се обвезује:

I-во Да на име интереса и отплате, за њен део заједничких грађевина и машина и оних грађевина, које се подигну само за општинску потребу плаћа на одговарајућу суму 5¹/₂% (пет и по од сто) годишње у сребру. Овај интерес и одплата имају тежи од дефинитивног довршења и пријема свију општинских и заједничких грађевина, које су предвиђене овим уговором. Општински део заједничких грађевина и грађевине подигнуте само за општинску потребу не смеју стати више од 480.000 дин. у сребру. Дефинитивна и прецизна сума коштања, утврдиће се при коначном обрачуна и пријему свих грађевина.

Заједничке су грађевине ово:

а, Главна кланична зграда; б, Машинска зграда; в, све машинерије са шахтом на Дунаву; г, Главна рампа; д, Главни канал; њ, Водовод, калдрма и макадам један део, а колики је онај део утврђено је плановима и предрачунима.

II-го На име накнаде свију трошкова око клања и целе манипулације у кланицама и осталим зградама; одржавање чистоће, одржавање и осигуравање свију грађевина и машина противу пожара, и у опште свију осталих трошкова, као: плате свима касапима, машинистима, оборцијама, и свој осталој послужу; издатци за угљ, зејтин и остали потребан материјал; и у опште сви издатци, који су потребни код овако модерно уређене установе; —

Општина се обвезује да плаћа Друштву за првих 20 (двадесет) година ове таксе:

- 1, за једно грло крупне стоке: (вола, бика, краву, бивола, до 11000 комада годишње по комаду — — — дин. 1.75
- 2, за једну свињу до 17.000 комада годишње по комаду — — — дин. 0.60
- 3, за једну овцу, овна или козу и јарца до 11.000 комада годишње по ком. дин. 0.20
- 4, за једно јагње или јаре до 38.000 комада годишње по комаду — дин. 0.15
- 5, за једно теле до 2.000 комада годишње по комаду — — — дин. 0.25
- 6, за једно прасе до 2.000 комада годишње по комаду — — — дин. 0.25

Ако се за време трајања овог уговора буде годишње клало крупне и ситне стоке и мање од горе утврђеног броја, општина је дужна да плаћа друштву годишње 38600 динара. А ако се са множењем београдског становништва повећа потрошња меса, услед чега се буде клало крупне и ситне стоке више од горе утврђеног броја општина ће плаћати друштву у име накнаде за повећање трошкова услед увећане количине гореименоване поједине врсте стоке ове таксе:

- 1, за свако грло крупне стоке (вола, бика, краву, бивола преко 11.000 комада по — — — — — дин. 1.50
- 2, за сваку свињу више преко 17.000 комада по — — — — — дин. 0.65
- 3, за сваког овна, овцу, козу или јарца преко 11.000 комада по — — — — — дин. 0.20
- 4, за свако јагње или јаре преко 38.000 комада по — — — — — дин. 0.15
- 5, за свако теле преко 2000 комада по — — — — — дин. 0.25
- 6, за свако прасе преко 2000 комада по — — — — — дин. 0.25

III-ће На случај да друштво или општина хтедне да раскине овај уговор и пре рока, то ће се моћи учинити, ако обе стране на то пристану.

Но ако се деси, да општина, или друштво, неће да испуњава уговорене обвезе, тада ће се образовати изборни суд, који

мамо пред собом исказе јеромонаха Јосифа Тривошца, ипак, некако смо склони да верујемо, у неколико, исказима његовим. Ми верујемо у обавезе мађарског краља, на које је он био приморан самим околностима. Да би Штајерско Питање решио у корист своју; да би у борбама својим против Отокара II. могао с поуздањем гледати на успех, Бела је самим тиме био нагнан да потражи пријатељство и савезништво у Уроша Великог. Ми видимо Урошеву војску у борби код Кроасенбруна, а г.г. Ковачевић и Јовановић узимају да је Урош у више прилика мађарском краљу указивао војну помоћ.¹⁾ Ми познајемо Уроша као даровита и вешта државника. Као што смо видели, он је у сваком свом раду, који је на себи носио тип дипломатске вештине, ишао на то, да за себе осигура што веће користи. Он се умео користити идеалистичким плановима Карла Анжујског; он је могао онако вешто да изигра Дубровчане и њихове савезнике; он се могао с онолико успеха мешати у бугарске унутрашње ствари.

На основу свега тога, кад имамо на уму државничку даровитост краља Уроша и његову тако реалну политику, нама са

свим природно изгледа, ако претпоставимо, да Урош у тај савез и пријатељство није никако хтео ући, а да за себе не обезбеди неке интересе. Пристанку мађарског краља да принцеза Катарина пође за Урошева сина Драгутина, Урош је можда одговорио, да краљ мађарски уступи Србији неке српске земље под мађарском круном. Ми, дакле, мислимо, да се са свим може претпоставити, да је у одредбе тог „брачног уговора“ ушла и обавеза мађарског краља, да Србији припадну неке српске земље под Мађарском.

Које су, пак, те земље, које би по том „брачном уговору“ имале припасти Српској Држави, нама изгледа да ће то највероватније бити Мачва, и то у смислу административне поделе.

Тривошац узима да су те земље биле: Београд са Сремом, Зворник и „предели његови“, и мисли да су те земље одмах припале Српској Држави.¹⁾

Г. Пант. Срећковић узима, да су те земље биле: Мачва и Срем и, да су те земље Урошевим радом присаједињене Српској Држави: „Помажући угарском краљу Урош I), ожени свог старијег сина Драгутина Каталеном (Катарином) ћерком наследника угарскога престола, допније, краља Стевана

V, и 2), поврати Србији Срем и Мачву, ове две најстарије српске покрајине и ослободи их, после 308 година робовања туђину, као мираз уз снаху Каталену.¹⁾

Ну, има доказа, по којима Урош никако није имао под собом те „миразне“ земље. Ми, г. 1267, у оној познатој свађи између краља Беле и његова сина Стевана V, видимо Уроша где у савезу с Бугарима напада на завађене Мађаре, не би ли како заузео Мачву.²⁾ Ако се узме да је Драгутинова женидба била пре 1267. год., и да је Урош по уговору примио по миру одређене земље, на што његово ратовање против Мађарске због Мачве? Ну, поред овог доказа посредног и претходно основаног на извесној претпоставци, постоје јачи и реалнији докази.

Краљ Бела IV г. 1254 бановину Мачву повери своме зету Растиславу (*Ratislav*), који се називао: „*dominus de Machou*“. По смрти војводе Растислава, Мачва остале његовој удовици Агнети и њеној деци. Агнеша се први пут спомиње као војвоткиња „босанско-мачванска г. 1264 („*Agna vidua*,

¹⁾ В. Срећк. Ист. II стр. 151—152. — Г. Срећковићу је пришао и М. С. Убавкић, историк секундарне вредности. И он узима да су те земље биле: Мачва, Срем и део Славоније и да је те земље Урош одмах присаједилио Србији. — Ист. стр. 113.

²⁾ Види Ист. Ков. и Јов. стр. 93 изд. 1895/96 и стр. 100 изд. 91 год.

³⁾ Види Ковач. и Јов. Ист. изд. 1891 стр. 100 и изд. 1895/96 год. стр. 92.

има решити појављени спор како о ствари тако и о накнади штете.

Изборни суд састављају обе стране по прописима закона.

Али у случају да друштво обустави рад у кланици пре истека уговореног рока од 20 година или из ма ког узрока, не буде у стању да клање уредно обавља, општина има право да на рачун друштва врши клање и остале послове побројане у I и II члану одељка Б. овог уговора а за све време док изборни суд не реши спор. Друштво није одговорно ако услед више силе (*force majeure*) буде принуђено да обустави рад.

IV-то За покриће оне суме, коју ће општина плаћати друштву годишње (а у полу годишњим ратама), на име камате, отплате и свих трошкова; општински одбор усвојио је кланичну таксу, која ће важити за 20 (двадесет) година, и која је саставни део овог уговора.

Утврђена кланична такса коју ће друштво за рачун општине наплаћивати од касапа за клање и употребу кланичних зграда у сребру, ова је:

1, за клање једног говечета и употребу кланице од комада по — — — дин. 2·50

2, за клање једног дебелог брава (свиње) и употребу кланице од ком. по дин. 1·50

3, за клање једне овце, козе, овна и јарца и употребу кланице од комада по дин. 0·50

4, за клање једног јагњета и јарета до године дана и употребу кланице од комада по — — — — — дин. 0·50

5, за клање једног телета и употребу кланице од комада по — — — дин. 0·50

6, за клање једног прасета до петнаест килограма и употребу кланице од комада по — — — — — дин. 0·50

Ако ова кланична такса за једну годину изнесе више од суме коју општина има плаћати друштву по члану II одељка В. овог уговора, вишак припада општини, а ако приход од те таксе буде мањи од ове

суме, општина је дужна разлику плаћати друштву из прихода касапске аренде.

Обрачун између друштва и општине вршиће се полугодишње.

Овде утврђену таксу, која ће се од касапа за општину наплаћивати, општина може и спуштати у споразуму са друштвом.

V-то У случају ако се део овог уговора, који се односи на клање стоке и остале радње побројане у II тачки одељка Б. не продужи или обнови после 20 год., општина се обвезује да ће суму на име интереса и отплате на капитал уложен у грађевине и машинерији (види прву алинеју I тачке овог одељка) уредно плаћати друштву у полугодишњим ратама из прихода своје касапске аренде.

За накнаду трошкова: за гориво, зејтин машинско особље и друге трошкове за осталих 30 година, општина ће са друштвом после 20 година утврдити годишњу цену, коју ће општина плаћати такођер из прихода касапске аренде. На годину дана пре истека ових 20 година, имају раније обе стране да угледе споразум о клању стоке за осталих 30 година. Ако ни једна страна то не учини, друштво ће вршити клање по овом уговору и даље.

VI-то Општина се обвезује да до имања кланичног спроведе воду из водовода, искључиво за пиће онако, како је то и за приватне прописано.

VII-мо За сигурност општинску и њених права, која јој припадају по овом уговору, друштво ће општину обезбедити за вредност општ. дела заједничког имања стављањем интабулације на I степен на онај део заједничког имања које после 50 година улази у својину општине београдске.

VIII-мо Општина се обвезује да за време од 20 година рачунајући од дана кад се у кланици отпочне клање за општинску потребу, не може ни сама клати, нити другоме дати дозволу за клање стоке за подмирење потрошње меса у вароши Београду.

Исто тако општина се обвезује да ће забранити клање ван кланице свима касапима, кафеџијама, механџијама и осталим продавцима, само приватнима за личну потребу општина може одобрити клање јагањаца и прасади код својих кућа.

IX-то Правилник за наплату кланичне таксе као и правилник за клање стоке прописане општина споразумно са друштвом.

X-то Главна кланица, машинска зграда, целокупна машинска инсталација биће готова до 1. Новембра; а кланице за крупну стоку са свима стајама биће готове за општину по могућству крајем ове године а најдаље до 1 Јула 1899 године.

Клање стоке за општинску потребу почеће оног дана кад све зграде буду готове и од општине примљене.

Кад буду грађевине готове, општина ће бити дужна да колаудацију изврши најдаље за 30 (тридесет) дана, од дана када друштво општину извести, да су грађевине довршене.

XI-то Општина има право да врши надзор о свом трошку при грађењу грађевина, које се подижу за општинску и заједничку потребу преко својих органа.

XII-то Друштво је дужно да за сваку грађевину, коју по овом уговору за општину подиже, преда општини план и детаљни предрачун; а општина је обавезна да планове и предрачуне најдаље за 20 (двадесет) дана од дана пријема прегледа и друштву их врати, да по њима дотичну грађевину изради.

XIII-то Друштво је дужно да планове и предрачуне као и сва погодбена документа, који се тичу грађевина било заједничких било општинских, копира, овери и преда општини за њену архиву.

XIV-то Овај уговор биће написан у два примерка, и исти ће се код надлежне власти потврдити.

XV-то Таксу за потврђење овог уговора плаћа друштво.

XVI-то Измене или додатци овом уговору према потреби могу се чинити по

ducissa Galitiae, ac de Bosna et Mago domina“) После Агнешине смрти Мачвом је владао њен син Бела и он се први пут спомиње г. 1271 у оном познатом уговору као *Bela dux de Machou et de Bosna*. Већ 1275 г. налазимо у Мачви као бана мађарског палатина Роланда, а до 24 Маја неког Јована, а после овог Јована неког Егидија мачванско-босанског бана (*Aegidio bano de Macho et de Bosna*“). Године 1278 краљ Владислав IV повери управу Босне и Мачве негдашњем северинском бану Угрину (*Vanus dominus de Macho et de Bosna*“). А 1280. године краљ Владислав наименова за мачванско-босанску војвоткињу матер своју краљицу Јелисавету, која је владала Мачвом 1280—1282 г.¹⁾

Сва ова наименовања нису биле празне, номиналне титуле. Ово су била права званична постављања или премештања појединих управника. Они, који су имали те титуле, били су стварни управници: управници који су управљали Мачвом или Босном или и једном и другом.

На основу ових стварних доказа може се са свим поуздано закључити: *Урош није сјединио својој држави те „миразне земље“.*

¹⁾ Види Klaić. Povj. Bosne стр. 84—88. — Theiner, Monum. Hung. I стр. 273, 276, 303. — Пејач. Hist. Serv. стр. 221—222.

IV

ДРАГУТИНОВА БУНА

О Урошеву обећању и његовим намерама у назначењу наследника — Драгутиново предлагање компромиса. — Мотиви Драгутинове буне према споменцима. — Дублимотиви Драгутинове буне. — Интервенција мађарског краља. — Последице буне и Урошева непопуштања.

Данило, Троношац и Бранковић износе да је Урош обећао, да ће још за живота свога уступити престо своје сину Драгутину.¹⁾ Исказе њихове неки су наши историци потпуно усвојили а неки пак само у неколико. Тако г. П. С. Срећковић верује да је било некакво обећање; али је он одсудно противан да је Урош дао обећање да ће још за живота свога уступити престо сину своје Драгутину. „Наши историчари“, вели г. Срећковић, „побркали су овај уговор (брачни) са некаквим уступањем „српске“ краљевине за живота очина што није могло бити предметом уговора, мањ да су Угри заратили с Урошем, победили га и заробили, па тек с њиме уговор правили, чега није било, па ни уговора о уступању „Српске Краљевине“ сину није било.“¹⁾ Да је, пак, Урош дао обећање да ће још за живота свога уступити престо Драгутину потпуно су усвојили Мајков,

¹⁾ Дан. Жив. стр. 13—15. и Павл. Жит. 167—170. — Гласн. V стр. 50. — Гласн. 53 стр. 56.

Крстић, Ђ. Поповић, Милојевић, Милаковић, и Мандровић.²⁾

Непоузданост Данилова, Троношчева, и Бранковићева исказа констатовали су г.г. Ковачевић и Јовановић. Они са неком резервом примају њихове исказе. „Помиње се“, веле они, „да је он (Урош) обећао Драгутину, да ће му још за живота свога уступити престо, па да то није хтео урадити и да је Драгутин за то одлучно устати на оца.“³⁾ И В. Калаји такође констатује непоузданост, али је он ипак готов да верује да је било некакво обећање. Не зна се поуздано, вели он, „да ли се Урош обвезао краљу Стевану у брачном уговору или је учинио из друге какве побуде, што је обрекао да ће још за својега живота предати владу своје старијему сину; али се чини да је заиста тако било.“⁴⁾

(Наставиће се)

¹⁾ Срећк. Ист. II стр. 66 и 156. Г. Срећковићу прилази и Убавкић Ист. стр. 113.

²⁾ Ист. Мајк. стр. 29. — Крстић. Ист. стр. 49. — Ђ. Поп. Ист. II. Горе стр. 41. — Милојевић, Одломци II стр. 118. — Милак. Ист. II. Горе стр. 14. — Мандр. Илустр. ист. стр. 92.

³⁾ Види Ковач. и Јован Ист. изд. 1891 стр. 101. и изд. 1895/96 стр. 93.

⁴⁾ Ист. Срп. Нар. стр. 43

пристанку обе уговорне стране, на предлог ма које стране.

У Београду 17. Септембра 1898. год.

Уговорачи:

За општину града Београда

Председник

Н. Д. Стевановић с. р.

Деловођ,

Урош Кузмановић с. р.

За срп. акц. друштво за клање и прераду стокe

Председник

Мих. Павловић с. р.

Управник

Љуб. Срећковић с. р.

Потврђено код кв. варошког Управе вар. Београда 13. Окт. 1898. год. Бр. 8928.

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ

РЕДОВНИ САСТАНАК

15 Октобра 1898. год.

Председавао председник г. Н. Д. Стевановић; присуствовали чланови суда г.г. Ст. Ивковић и К. Симић; од одборника били: г.г. Г. С. Јањић, Дамјан Стојковић, Глиша Стојановић, Коста Чупић, Р. Драговић, К. М. Ђурић, Др. Стеван Марковић, Јанаћ М. Јанковић, Васа Николић, Ђ. Димитријевић, С. Ј. Азријел, К. П. Михаиловић, М. Савчић, К. Н. Лазаревић, Евг. М. Чоловић, Милов. Миленковић, Милан Арсенијевић. —

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 8. Октобра 1898 год. и у одлуци КНБр. 609 учињена је допуна,

да се изведе и поднесе списак свих општинских дужника, како би се знало колико и од кога има општина да прима.

II

По прочитању акта Управе вар. Београда и њених одељака АБр. 7179, 7077, 7185, 7078, 7079, 7076, 7133, 7132, 7322, 7199, којима се траже уверења о владању о имовном стању извесних лица, одбор је изјавио,

да су доброг владања и сиротног имовног стања Ђорђе Бабић комичар, Душан Чолић поштар, Добривоје Томић чиновник царински; да су му непознати: Наталија жена Бранислава Поповића обављача проститутске радње, Милева Глигоровић — Солдатовић шваља, Јован Ђорђевић свирач, Зорка кћи Тасе Николића циганина, Божа Лавренски кочијаш, Риста Илић калдрмџија, Милан Радовановић бив. калфа, Морено Којен бив. кожар, Владимир Парезановић и Михаило Тутуновић бив. чувари топчидерске економије.

III

По прочитању молбе Милице Р. Миленковић удове, одбор је изјавио мишљење,

да се молитељици може дати тражено уверење о њеном породичном односу.

IV

Председник извештава одбор, да је суд општински решењем својим од 15. Окт. 1898. год. АБр. 7211, одредио цену лебу за другу половину месеца Октобра на 26 пара дин. по килограму а да се леб продаје по 25 пара у тежини од 962 грама пошто је цена жита за прошлих 15 дана била преко 17 динара 100 кгр.

Одбор је примио к знању,

ово решење суда општинског.

V

По прочитању молбе Ђорђа Илића овд. трг. АБр. 6907, којом моли, да се ослободи плаћања

интереса на саграђену калдрму, пошто и он не тражи интерес на суму, коју је њему општина дуговала по извршној пресуди, — одбор је решио,

да се молилац Илић ослободи плаћања интереса на дуг општини за саграђену калдрму.

VI

По прочитању извештаја месног рачуноиспитача АБр. 2144 о наплаћивању таксе пестаринске и мишљења судске комисије о овоме АБр. 2994, одбор је решио,

да од првог Јануара идуће 1899 год. буде такса за марку псећу два динара без разлике да ли је марка први пут купљена или обновљена.

VI

По прочитању изјаве Р. Ђокић удове, којом тражи накнаду штете, нанете њеном имању нивелисањем кнез Милошеве улице, и по прочитању мишљења општинског правозаступника на истоме акту, одбор је одлучио.

да суд општински ступи у преговоре са Р. Ђокићком и покуша равнање са њоме по овоме предмету на основу предрачуна грађевинског одељења, па да постигнути резултат поднесе одбору на решење.

VIII

По прочитању молбе г. Јеврема П. Гудовића, министра у пензији и осталих грађана улице Војводе Миленка АБр. 6445, да та улица остане и даље широка, како је сада и да се не проширује по утврђеном регулационом плану, одбор је решио,

да се учини предлог господи министрима унутрашњих дела и грађевина, да се регулациони план измени у толико, да улица Војводе Миленка остане широка као што је сада и да се не проширује према утврђеном регулационом плану.

IX

По прочитању предлога водоводног одељења АБр. 4862, да се правила о издавању воде из новог водовода објасне у томе смислу, да простори неиздати под кирију не плаћају основну таксу за воду, одбор је решио,

да се овај предлог одбаци и да се има поступати и даље по одредбама досадањих правила за издавање воде из новог водовода.

(СВРШИТЕ СЕ)

О Б Ј А В А

Општина београдска држаће у канцеларији економског одељења следеће лицитације, и то:

На дан 3. новембра тек. год.

и по други пут лицитацију за давање под закуп право узимања и продаје **цубока** са општинске кланице за 1899. годину.

Кауција се полаже у 3000 динара у новцу или државним хартијама од вредности.

На дан 4. Новембра тек. год.

лицитацију за давање под закуп права наплате таксе на фијакерским постајама за 1899. годину

Кауција се полаже у 200 динара.

На дан 5. Новембра тек. год.

лицитацију за давање под закуп права наплате таксе од продаје *бозе*, за 1899. годину.

Кауција се полаже у 200 динара.

На дан 6. Новембра тек. год.

лицитацију за давање под закуп подрума под школом код Саборне цркве.

Кауција се полаже у 50 динара.

На дан 7. Новембра тек. год.

лицитацију за давање под закуп општинског дућана у улици „Краља Александра“, где су телалнице, под бр. 4.

Кауција се полаже у 40 динара.

На дан 10. Новембра тек. год.

лицитацију за давање под закуп права *чишћења* *нужника* и *помијара*, и *права пестарине*, за годину 1899, 1900 и 1901.

Кауција се полаже у 1000 динара.

Закуп почиње од 1. Јануара 1899. године.

Све ове лицитације почињу од 2 сата по подне означеног дана.

Ближа извешћа и услови могу се видети сваког дана у канцеларији економског одељења општине београдске.

АБр. 6760. — Од Суда општине београдске, 30. октобра 1898. године, Београд.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. Димничарство:

а) За чишћење димњака (цилиндера) без разлике на спратове — — —	0-20 д.
б) За незидан шпархерт — — —	0-40 д.
в) За узидан — — — — —	0-20 д.
г) За велики узидан шпархерт у гостионици — — — — —	0-50 д.
д) За чишћење димњака од два спрата	0-20 д.
ђ) За чишћење простог димњака —	0-10 д.
е) За чишћење чункова од 2 и по метра уједно са пећима — — —	0-24 д.
ж) За чишћење чункова од 2 и по метра уједно са више пећи — —	0-20 д.
з) За паљење димњака (цилиндера) без разлике на спратове — — —	0-75 д.

II. Гробарина:

а) Гроб за децу — — — — —	7— д.
б) Гроб за одрасле — — — — —	12— д.
в) Мала гробница — — — — —	555-52 д.
г) Велика гробница III реда — — —	998-93 д.
д) Велика гробница II реда — — —	1099-93 д.
ђ) Велика гробница I реда — — —	1684-57 д.

III. Пражњење помијара и нужника:

а) Од кубног метра — — — — —	10— д.
б) Од акова — — — — —	0-50 д.

ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ ЗА МРТВАЧКА КОЛА

а) Проста кола са 2 коња — — — —	10 дин.
б) Кола са анђелима са 2 коња — —	18 "
в) Стаклена кола са 2 коња — — —	24 "
г) Стаклена кола са 4 коња — — —	60 "